

ΛΟΝΔΙΝΟ: Η Χειροτονία του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Ιλίου

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Θυατείρων](#)

Σήμερα , μνήμη των Αγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τελέσθηκε η χειροτονία του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Ιλίου κ. Ραφαήλ στον Ιερό Ναό Αγίων Παντελεήμονος και Παρασκευής Βορειοδυτικού Λονδίνου.

Μεταξύ άλλων ο Θεοφιλέστατος στην ομιλία του τόνισε :“Πάνω από μίζερους τοπικισμούς, θρησκευτικούς φανατισμούς, μονοδιάστατες θεολογικές ερμηνείες, το Οικουμενικό Πατριαρχείο, και ειδικώς ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος ο Α΄, μας δείχνουν έναν δρόμο Ορθοδόξου θεολογικού πλουτισμού ο οποίος θέλει να αγκαλιάσει και να σώσει τον κόσμο εν Χριστώ Ιησού” .

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ στιγμιότυπα καθώς και την ομιλία του Θεοφιλεστάτου:

Στην Θεία Λειτουργία προεξήρχε ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων και Μεγάλης Βρεταννίας κ. Νικήτας, και συλλειτουργήσαν οι Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Κολωνείας κ. Αθανάσιος και Βρεταννικών Νήσων κ. Σιλουανός (Πατριαρχείο Αντιοχείας).

Παρέστησαν, ο Εξοχότατος Ανδρέας Κακουρής, Ύπατος Αρμοστής της Κυπριακής Δημοκρατίας στο Λονδίνο, ο Εξοχότατος Θεόδωρος Γκότσης, Γενικός Πρόξενος της Κυπριακής Δημοκρατίας στο Λονδίνο, ο Θεοφιλέστατος Ασύριος Επίσκοπος Mar Awraham Youkhanis και ο Θεοφιλέστατος Επίσκοπος της Ουκρανικής Καθολικής Επαρχίας στο Λονδίνο Kenneth Nowakowski.

Τον Εξοχότατο Πρέσβη της Ελληνικής Δημοκρατίας στο Λονδίνο εκπροσώπησε η ερίτιμος Πηνελόπη Μίχα. Παρέστησαν επίσης αρκετοί κληρικοί της Ιεράς Αρχιεπισκοπής και πλήθος κόσμου τηρουμένων των μέτρων προστασίας λόγω της πανδημίας.

Ακολουθεί η ομιλία Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Ιλίου κ. Ραφαήλ:

Σεβασμιώτατε Αρχιεπίσκοπε Θυατείρων καὶ Μεγάλης Βρεταννίας κ.κ. Νικήτα,
Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα Κολωνίας κ.κ. Ἀθανάσιε,
Σεβασμιώτατε Μητροπολίτα κ.κ. Σιλουανέ,
Σεβαστοὶ πατέρες,
Ἐντιμότατοι Ἀρχοντες τῆς Κοινωνίας,
Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοὶ,

Μὲ μεγάλη συνοχή καρδίας ἴσταμαι ἐνώπιόν Σας κληθεὶς νὰ δεχθῶ ἐκ τῶν τιμίων χειρῶν τοῦ Σεβ. Αρχιεπισκόπου μας κκ. Νικήτα καὶ τῶν συλλειτουργούντων αὐτῷ Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων τὴν Ὑψίστη Διακονία τῆς Ἀρχιερωσύνης.

Δὲν τὴν ἐπεθύμησα, δὲν προετοιμάστηκα δι’ αὐτὴν καὶ προφανῶς δὲν τὴν ἀξίζω. Ἡ αἴσθησις αὐτὴ τῆς ἀνεπάρκειάς μου ἐπιτείνει τὸ δέος ἐνώπιον τοῦ Μυστήριου καὶ τὸ βάρος τῆς εὐθύνης εἰς τοὺς ὤμους μου.

Μὲ ἐνθαρρύνει, ὅμως, καὶ μὲ ἐνισχύει τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἀποδοχὴ ἐκ μέρους μου αὐτῆς τῆς σταυρικῆς καὶ ἀναστάσιμης διακονίας καὶ τιμῆς ἔγινε—ὅπως ἐλπίζω—καθ’ ὑπακοὴν στὸν Ἅγιο Τριαδικὸ Θεὸ τοῦ Ὁποίου οἱ ἀνεξιχνίαστες βουλὲς καὶ Πρόνοια μὲ ἔφερε στὸ σημεῖο τοῦτο καὶ τοῦ Ὁποίου τὸ Ἅγιον Θέλημα καὶ μόνον θέλω νὰ ποιήσω στὴ ζωὴ μου παρά τὶς πολλὰς ἀδυναμίες καὶ τὰ λάθη μου. Ὡ μόνω πρέπει πάσα δόξα, τιμὴ, προσκύνησις καὶ εὐχαριστία.

Πρώτιστος διερμηνευτὴς τοῦ Θεοῦ Θελήματος δι’ ἐμὲ εἶναι ἐν προκειμένῳ ἡ Α. Θ. Π. ὁ Οἰκουμενικὸς μας Πατριάρχης τοῦ ὁποίου τὸ ἀνύστακτο πατρικὸ βλέμμα ἐπισκοπεῖ, σκέπει καὶ θάλπει τὴν ἀνὰ τὴν οἰκουμένην Ἁγίαν Ὁρθόδοξον Καθολικὴν Ἐκκλησίαν.

Δὲν γνωρίζω γιατί ἡ Α.Θ.Π. καὶ ἡ περὶ Αὐτὸν Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδος μὲ ἐξέλεξαν Ἐπίσκοπο, μὲ τιμᾶ, ὅμως, καὶ μὲ συγκινεῖ βαθύτατα ἡ ἐμπιστοσύνη τους.

Σημειολογικά δε, μὲ συγκινεῖ ἐπίσης ἡ ἐπιλογὴ τῆς Α. Θ. Π. νὰ μοῦ δοθεῖ ὁ ψιλὸς τίτλος τοῦ Ἐπισκόπου Ἰλίου, δηλαδὴ τῆς Ὀμηρικῆς Τροίας, πόλεως τῆς Παυλείου Τρωάδος, ἡ ὁποία εὐρίσκεται ἀντικρυς τοῦ γενεθλίου τόπου μου, τοῦ χωρίου Πέτρα τῆς Λέσβου.

Ἡ ἀποδοχὴ τῆς κλήσεως αὐτῆς ἔγινε ἐπίσης καθ’ ὑπακοὴν στὸν Σεβασμιώτατο Αρχιεπίσκοπο μας κκ. Νικήτα τοῦ ὁποίου ἡ ἐκλογὴ καὶ ἐνθρόνισις στὴν Ἐκκλησίαν Θυατείρων μᾶς γέμισε χρηστὲς ἐλπίδες, οἱ ὁποῖες ἐπαληθεύονται ὁσημέραι ὑπὲρ ἐκ περισσοῦ.

Ἀπὸ τὶς πρῶτες ἡμέρες τῆς Ἀρχιερατείας του στὶς Βρεταννικὲς Νήσους, ὁ Σεβασμιώτατος κέρδισε τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη μας μὲ τὴν στοργή, τὴν εὐγένεια καὶ τὸ ἐνδιαφέρον του γιὰ ὅλους μας, ἀλλὰ καὶ μὲ τὴν παιδεία, τὴν θεολογικὴ καὶ τὴν θύραθεν, τὴν εὐαγγελικὴ θέαση τῶν γεγονότων, τὸ ὄραμα του γιὰ μία τοπικὴ Ἐκκλησία ἡ ὁποία θὰ φανερώνει τὸν Χριστό, θὰ ἀγκαλιάζει καὶ θὰ μεταμορφώνει ὅλους χωρὶς διακρίσεις. Τὸν εὐχαριστῶ γιὰ τὴν ἀγάπη του, τὸ Ἐκκλησιαστικὸ του ἦθος, τὴν πατρικὴ φροντίδα του γιὰ ὅλους, τὴν ἀνθρωπιά του. Ἄν μοῦ ἐπιτρεπόταν νὰ περιγράψω τὸν Σεβασμιώτατο, θὰ τὸν ἀποκαλοῦσα «Νικήτας, ὁ βαθιά ἀνθρώπινος Ἀρχιεπίσκοπος».

Ἐκφραστὴς τοῦ Θεοῦ θελήματος γιὰ τὴν ζωὴ μου μὲ τὸν πλέον ἄμεσο καὶ χαρισματικὸ τρόπο εἶναι ἀσφαλῶς ὁ πνευματικὸς μου πατέρας Ἀρχιμανδρίτης Ζαχαρίας Ζάχαρου. Τὸν εὐγνωμονῶ γιὰ τὸν ἀγῶνα του, τὴν φροντίδα του, τὸ πνευματικὸ αἶμα τὸ ὁποῖο χύνει γιὰ τὰ πνευματικά του τέκνα. Γιὰ αὐτὴ του τὴν ὁλοκληρωτικὴ παράδοση στὸ Θεῖο Θέλημα, ὁ Κύριος τοῦ ἀντιδωρίζει λόγον ὁ ὁποῖος μᾶς ἀναπαύει καὶ μᾶς πληροφορεῖ.

Τὴν ἱερὰ τούτη στιγμὴ ἀνακαλῶ εὐγνωμόνως στὴν μνήμη μου πρόσωπα τίμια καὶ ἱερὰ τὰ ὁποία μὲ εὐεργέτησαν πολλαπλῶς. Τὸν μακαριστὸ Ἀρχιεπίσκοπο Γρηγόριο, ὁ ὁποῖος μὲ ἐχειροτόνησε Διάκονον καὶ Πρεσβύτερον καὶ μὲ περιέβαλε μὲ πολλὴ ἀγάπη καὶ εὐμένεια. Τοὺς κατὰ σάρκα γονεῖς μου μακαριστοὺς Νικόλαον καὶ Θέμιδα, καθὼς καὶ τὴν ἀδελφὴ μου Εὐστρατία καὶ τὸν ἀδελφὸ μου Ἀπόστολον. Τὸν πνευματικὸ μου πατέρα κατὰ τὰ φοιτητικά μου χρόνια ἐν Ἑλλάδι μακαριστὸ Γέροντα Ἀρχιμανδρίτη Τιμόθεον Σακκάν. Τὸν ταπεινὸ Γέροντα Ἀρχιμ. Ὀνούφριον Κωστόπουλον, ὁ ὁποῖος μὲ ἐστήριξε, μὲ ἐνέπνευσε καὶ ἐπηρέασε εὐεργετικὰ τὴν ζωὴ μου μὲ καταλυτικὸ τρόπο. Θα τὸν εὐγνωμονῶ ἐς αἰεὶ. Τὸν αἰμίνηστο καθηγητὴ μου στὴν Θεολογικὴ Σχολὴ Ἀθηνῶν Κωνσταντῖνο Σκουτέρη χάρις εἰς τὸν ὁποῖον ἦλθα στὴ Σκωτία γιὰ μεταπτυχιακὲς σπουδές.

Εὐχαριστῶ ἐπίσης τοὺς εὐλαβεῖς συλλειτουργοὺς μου ἐν τῇ ἱερᾷ Ἀρχιεπισκοπῇ Θυατείρων γιὰ τὴν ἀγάπη καὶ ἐνθάρρυνσή τους καὶ εἰδικῶς τοὺς ἀδελφοὺς συνεφημερίους μου, ἀρχικῶς τὸν π. Κωνσταντῖνο Παπαγεωργίου, καὶ μετέπειτα τὸν Ἀρχιμανδρίτην Ἀβράμιον, καὶ τοὺς Πρεσβυτέρους John Raffan, Luke Jeffery καὶ Ἀντώνιον Κακαλῆν. Δὲν ἔχω λόγους ἱκανοὺς νὰ εὐχαριστήσω τὸν Θεὸν γιὰ τοὺς ἐνορίτες μου στὸν Ἅγ. Ἀνδρέα Ἐδιμβούργου καὶ τὰ πνευματικὰ παιδιὰ ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Μόνο χαρὰ καὶ ἀγάπη ἔχω δεχθεῖ ἀπὸ ὅλους τους. Ὁ Θεὸς νὰ τοὺς ἀνταμείψει πλούσια.

Ἀπὸ τὴν ἄφιξη μου στὴ Σκωτία καὶ ἐφεξῆς, ἓνας ἄνθρωπος ὑπῆρξε γιὰ μένα ἀσφαλὲς πνευματικὸ καταφύγιο, ἀγάπης θησαυρός, ὑπόδειγμα εὐαγγελικοῦ βίου

καὶ ἐκκλησιαστικότητος, κριτήριον κατὰ Χριστὸν ζωῆς: ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἰωάννης Μαίτλαντ Μόιρ. Μπορεῖ νὰ καυχᾶται ἡ Σκωτία ὅτι καὶ στὶς ἔσχατες αὐτὲς ἡμέρες γέννησε ἕναν Ἅγιον. Θεωρῶ βέβαιον ὅτι δὲν θὰ ἰστάμην ἐδῶ αὐτὴν τὴ στιγμὴ ἂν δὲν εἶχα γνωρίσει τὸν π. Ἰωάννη.

Θεωρῶ τὸν ἑαυτὸ μου εὐλογημένον γιὰ τὸ γεγονὸς ὅτι εἶμαι κληρικὸς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου. Ἡ Θεολογικὴ ἀρτιότητα, ἡ Ἐκκλησιαστικὴ πεῖρα καὶ γνώση, ἡ πνευματικὴ ἀρχοντιά, ἡ σεβασμία λειτουργικὴ Παράδοση, ἡ θυσιαστικὴ εὐθύνη γιὰ τὴν εὐστάθεια καὶ αὐξηση τῶν ἀπανταχοῦ τῆς γῆς Ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, τὰ ὁποῖα ἐνσαρκώνει ἡ Ἀγία τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἦταν τὰ ἐχέγγυα καὶ οἱ προϋποθέσεις γιὰ νὰ διακονήσουμε οἱ συλλειτουργοί μου καὶ ἐγὼ σὲ μιὰ πολυεθνικὴ κοινότητα στὴν ὁποία ζοῦμε ὅλοι ὡς ἓνα σῶμα τὴν εὐχαριστιακὴ ἐνότητα.

Πάνω ἀπὸ μίзерους τοπικισμούς, θρησκευτικοὺς φανατισμούς, μονοδιάστατες θεολογικὲς ἐρμηνείες, τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, καὶ εἰδικῶς ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Βαρθολομαῖος ὁ Α', μᾶς δείχνουν ἓναν δρόμον Ὁρθοδόξου θεολογικοῦ πλουτισμοῦ ὁ ὁποῖος θέλει νὰ ἀγκαλιάσει καὶ νὰ σώσει τὸν κόσμον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Αὐτὴ τὴν στάση τῆς ἀγάπης, τῆς ἐν τῇ ὀρθῇ πίστει καθολικότητος καὶ πνευματικῆς ἀναπαύσεως εἶδα νὰ ἐνσαρκώνει ἡ ἐν Ἐδιμβούργῳ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία ὅπως τὴν σμίλεψε ὁ μακαριστὸς π. Ἰωάννης· μιὰ Ἐκκλησία ἀνοιχτὴ σὲ ὅλους, ἡ ὁποία διδάσκει περισσότερο μὲ τὴν ἀγάπην, τὴν ταπείνωση καὶ τὴν ἀλήθειαν τῆς καὶ λιγότερο μὲ τοὺς κανονισμοὺς τῆς. Αὐτὸ τὸ ἥθος κέρδισε καὶ ἐμένα καὶ ἀποφάσισα νὰ μείνω ἐκεῖ.

Τὸ ἴδιον ἥθος, καὶ τὸ ὄραμα γιὰ μιὰ τέτοια Ἐκκλησία διέκρινα μὲ πολλὴ χαρὰ νὰ κομίζει ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος μας κ.κ. Νικήτας καὶ γι' αὐτὸ μὲ χαρὰ δέχομαι νὰ συνοδοιπορήσω μαζί του.

Σεβασμιώτατοι,

Σᾶς εὐχαριστῶ καὶ τοὺς τρεῖς, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκεσθε ἐδῶ εἰκονίζοντες τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ταπεινὰ ζητῶ τὶς θεοπειθεῖς εὐχὲς Σας ὥστε νὰ ἐπιτελέσω μὲ φόβον Θεοῦ τὴν Διακονίαν τὴν ὁποία ἡ Ἐκκλησία διὰ τῶν τιμίων χειρῶν Σας μοῦ ἀναθέτει σήμερον, ὑπήκοος στὸ Πανάγιο Θέλημα τοῦ Θεοῦ ἄχρι θανάτου, πιστὸς στὰ δόγματα καὶ τὰ θέσμια τῆς ἀμωμήτου Ὁρθοδόξου πίστεώς μας καὶ τὸ θυσιαστικὸ ἥθος τῆς μαρτυρικῆς Μητρὸς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλῃς Ἐκκλησίας ἐν Κωνσταντινουπόλει.

Εἰδικώτερον δε, νὰ συνεπικουρήσω τὸν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον μας στὴν

ἱερὰ ἀποστολὴ τοῦ εὐαγγελισμοῦ καὶ τοῦ ἐπανευαγγελισμοῦ ὅσον τὸ δυνατόν περισσοτέρων ψυχῶν στὴν ἁγιοτόκο αὐτὴ χώρα τῶν Βρεταννικῶν Νήσων.

Εὐχηθεῖτε, Σᾶς παρακαλῶ Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς, σεβαστοὶ πατέρες, ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ νὰ μὴν λυπήσω τὸν Θεόν, νὰ μὴν ἀπογοητεύσω τὴν Ἐκκλησίαν καὶ προδώσω τὴν ἐμπιστοσύνη Σας καὶ τὴν ἐλπίδα τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ἀντιφώνηση Ἀρχιεπισκόπου Θυατείρων καὶ Μεγάλης Βρεταννίας κ. Νικήτα:

Θεοφιλέστατε ἐψηφισμένε Ἐπίσκοπε Ἰλίου κ. Ραφαήλ,

Ἔλαβα τὸ χαρμόσυνο ἄγγελμα τῆς ἐκλογῆς σας ἀπὸ τὴν Ἁγίαν καὶ Ἱερὰν Σύνοδον τοῦ σεπτοῦ κέντρου τῆς Ὁρθοδοξίας, τὸ Οἰκουμενικὸ μας Πατριαρχεῖο, καὶ ὄχι μόνον ἐγὼ καὶ ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Θυατείρων καὶ Μεγάλης Βρεταννίας ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρη ἡ Οἰκουμένη ἐχάρηκεν μὲ τὸ γεγονός.

Ἐκφράζω εὐγνωμοσύνη εἰς τὴν Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότητα, τὴν σεπτὴν κορυφὴν τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας, καὶ τὴν Ἱερὰ Σύνοδον, διὰ τὴν ἐμπιστοσύνη πού ἔδειξε εἰς τὴν ἐπιλογήν μου.

Σᾶς καλεῖ, ἅγιε Ἀδελφὲ, ἡ Ἐκκλησία μας νὰ ποιméνετε τὰ λογικὰ πρόβατά της, καὶ νὰ τὰ καθοδηγήσετε εἰς τὴν ὁδὸν ἀγάπης καὶ σωτηρίας. Ὁ δρόμος δύσκολος καὶ τὸ φορτίο φαίνεται βαρὺ. Ἀλλὰ, ὁ καλὸς ποιméνας καὶ Κύριος μᾶς εἶπε: «Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. ἄρατε τὸν ζυγὸν μου ἐφ' ὑμᾶς καὶ μάθετε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι πρᾶός εἰμι καὶ ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ καὶ εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· ὁ γὰρ ζυγὸς μου χρηστὸς καὶ τὸ φορτίον μου ἐλαφρὸν ἐστίν»

Νὰ μέινετε ταπεινὸς καὶ ἀπλός. Αὐτὸ τὸ θέλει ὄχι μόνο ὁ κόσμος ἀλλὰ πολὺ περισσότερο ὁ Θεός.

Νὰ εἴστε φάρος ἀλήθειας, πηγὴ ἁγιασμοῦ, κῆρυξ ἀγάπης καὶ παράδειγμα εἰς τὰ πάντα.

Ἔτσι εἰς τὴν ἡμέρα τῆς κρίσεως θὰ ἀκούσετε καὶ σεῖς τὰ εὐλογημένα λόγια «Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, ἐπὶ ὀλίγα ἥς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω· εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ κυρίου σου».

